

Universitätsbibliothek Paderborn

**ELEGIA ET DEPLO-||randi hujus seculi querela,||
REVEREN=||DISSIMO ET IL-||LUSTRISSIMO PRIN-||CIPI AC
DOMINO, DOMINO || JOHANNI GUILIELMO, JULIÆ,|| Cliviæ
& Bergiæ Duci ... ||**

Grest, Wessel de

Lemgo, [ca. 1584]

Qui prope cuncta suis cúm regna subegerit armis, Posse suo sperat me
quoque Marte capi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34817

EPISTOLA

Quis non fama atq; auditione accepit, quàm inclementer, inaudita, & plus quàm diabolica crudelitate, detestabiliq; immanitate sæviat: qua infatiabili sua immanitate hac civilium motuum occasione usus, post tot pulcherrima opulentissimaq; regna, & præcipua quæq; orbis Christiani propugnacula (quæ ut singulatim recensere epistolæ brevitatis non patitur: sic quoq; sine summo dolore, gemitu, ac lachrymis, vix, & ne vix quidem narrare possem) à corpore ejusdem Reipub. non absq; maximo detrimento avulsa, totam Europam spe & avaritia devoravit. Quod etiam conquestus Sabinus olim ita canens:

*Qui prope cuncta suis cum regna subegerit armis,
Possè suo sperat me quoque Marte capi.*

Nec quisquam potest esse tam rationis & mentis inops, qui non intelligat, nisi gubernacula Romani imperii tractantes, periclitantibus per immanissimum, & summoperè formidabilem hostem Christianis, in ipsius confiniis primo quoq; tempore suppetias ferant: illisq; viri fortissimi, strenuissimi, & rei militaris peritissimi in auxilium mittantur: quanta instet intemperies, quantaque malorum Ilias
humeris

DEDICATORIA.

humeris nostris immineat. Nemo est qui nesciat, nos in extremum discrimen horum ditionibus expugnatis lapsuros esse. Adhæc, quam calamitatem Rursiæ Monarcha (cujus sævitia tanta est, ut nemo sit, qui eam non oculis fugiat, auribus respuat, & recordatione ipsa perhorrescat) filiæ Sion struxerit; & quas Tragoedias in Livonia excitaverit; quis, oro, est tam ignarus rerum, tam rudis in Repub. nostra, tam nihil unquam nec de sua, nec de communi salute cogitans, cui vel mica sani sit cerebri, qui non persentiscat? ut interim barbaricam rabiem Tartarorum silentii velariis involvam. Veruntamen, si rem ad Critolai libram expenderit, Deus Opt. Max. in his difficilimis bellorum civilium fluctibus: ob summam populi sui perversitatem, & immensa scelera meritis effusus in iras, ut poeticè dicitur, justitiæ flagella in eum immittit: ut tandem aliquando hisce castigationibus, ærumnis & miseriis ad meliorem mentem redeat (si quidem Turcicam, Moscoviticam & Tartaricam tyrannidem horribilis idolomania, reliquorumq; peccatorum Europæ vindicem esse certò constat) atq; molitionib. intestinis sopitis,
adversus

EPISTOLA

adversus barbaros, & à fide orthodoxa alienos belli tumultus deflectat. Quamobrem autem adhuc Christianos armis domesticis sese mutuò conficientes durissima, ignominiosa, ac perpetua servitute à Christi persecutoribus acerrimis magno cum dolore, & commiseratione videamus, ex responso, quod Tyresium Scipioni Africano dedisse legimus, ratio est in promptu, qui Scipio Africanus, quum Numantinos sæpe victores jam fregisset, obsessosque tandem oppugnasset: Tyresium Imperatorem Celticum rogavit, qua de causa Numantia, aut prius invicta, aut post eversa fuisset? Respondit Tyresius: Concordia victoriam, discordia exitium præbuit. Non Apollinis magis verum, atq; hoc responsum esse sera nimium, multarumq; Christi fidelium myriadum exitiosa observatione ac quotidiana experientia satis superq; docemur, & res ipsa loquitur, Unde rectè quondam monuit Sabinus Cæsarem:

*At prius externos, quam progrediaris in hostes,
Certa tibi pax est constituenda domi.*

Quinimo idem Christianis principibus, quod Cybindo cum Aquila, accidit, quemadmodum